

آغازی زیبا

چه کسی مسئول راستی‌آزمایی تبلیغات محیطی است؟

والدین و خانواده‌ها درباره شایستگی‌ها و صلاحیت‌های محیطی‌های آموزشی از چه کسانی باید سؤال کنند؟

چه کسی پاسخ‌گوی افزون‌خواهی‌ها و اغواگری‌های بعضی از مراکز آموزشی است؟

سرمقاله پاییز ۱۳۹۸ را با این مطلب آغاز می‌کنم که کمتر کسی است که از کنار مهدها و محیط‌های آموزشی پیش از دبستان و محیط‌های فرهنگی، به ویژه در هنگام ثبت‌نام و آغاز پذیرش کودکان، گذر کرده باشد و عبارتهایی پیچیده، سنگین و گاه مبهم را درباره آنچه در درون آن‌ها می‌گذرد، اعم از فضا، وسایل بازی، استانداردهای آموزشی، کلاس‌های متنوع آموزش قرآن و یا حفظ قرآن و همچنین زبان انگلیسی، کلاس‌های کامپیوتر، فنون رزمی و خلاقیت و روش‌های آموزشی فلان نظریه‌پرداز قدیم و جدید و غیره ندیده یا نخوانده باشد. پوسترها و تابلوها و بنرهای بزرگ، براق و رنگی بر سر در این محیط‌ها یا از کیلومترها مانده به محل آموزش کودکان، و حتی بر سر پل‌های بزرگ و بزرگراه‌ها

و یا کارت‌های هزینه‌بر تبلیغاتی همه نشان‌دهنده اوج تقاضا برای پذیرش کودکان و به اصطلاح آگاهی دادن به والدین و اعتمادسازی درباره نوع آموزش، مهارت کارکنان و دارا بودن محیط مطلوب برای کودکان جامعه است.

حکایت ثبت‌نام و مسائل مادی و صلاحیت‌ها و مجوزهای آموزش‌های خاص هم بماند، که خود مصیبت‌نامه‌های دیگری را می‌طلبد، اما در این میان، سؤال‌های اساسی از این گونه مطرح‌اند که واقعیت‌های درون و برون محیط‌های آموزشی به‌منظور ارائه خدمات شایسته و ارزنده کدام‌اند و چه کسانی باید به این تبلیغات نظر کنند و درستی آن‌ها را بیازمایند.

ع والدین چگونه باید از آنچه برای کودکانشان لازم و مناسب است، اطلاع پیدا کنند؟

ع برای پیشگیری از بی‌اعتمادی نسبت به محیط‌های آموزشی مهدهای کودک و مراکز پیش‌دبستانی، مسئولان باید چه تدابیری بیندیشند؟ آیا روش‌های اطلاع‌رسانی و فلسفه کار با کودکان و هدف‌های آموزشی برای جامعه هدف روشن شده است؟

ع برنامه ارزیابی از آنچه در محیط‌های آموزشی اعم از برنامه و محتوا، فضا و روش‌های آموزشی و صلاحیت مربیان و مدیران، به‌طور منظم و میزان شده صورت می‌گیرد؟ نتایج کار کجا منعکس می‌شود؟

ع چگونه است که یک مرکز آموزشی با وجود مشکلات فضا، برنامه‌ها، مربیان، و روش‌ها همچنان ماندنی است و ذهن تصویری طولانی را ماندگار کرده است و عنوان برتر دنیا لقب گرفته است؟

اگرچه می‌دانم ورود به این مقوله همواره نیاز به انرژی برای پاسخگویی دارد و صد البته این مجله وزین همیشه آماده پاسخگویی است، تأملی کوتاه در آنچه گفته شد مسئولیت ذهنی سنگینی را به دوش مسئولان می‌گذارد؛ زیرا گاه با ورود لحظه‌ای به این مراکز آموزشی شاهد بی‌اساس بودن بعضی تبلیغات و حرف‌ها و گفته‌های اغراق‌آمیز آن‌ها هستیم و می‌بینیم که در آن‌ها نه از آموزش والدین و جلسات راهنمایی خبری هست، نه از آموزش‌های برتر.

معلوم نیست که آیا برنامه‌ریزان به این امر واقف‌اند که با افزودن جلوه دادن آموزش‌ها برای کودکان و اغواگری برای جذب مشتریان و والدین چه ضربه‌ای به اعتماد خانواده‌ها و جامعه نسبت به محیط‌های آموزشی وارد می‌آورند؟

بر خوانندگان فهیم و آگاه این مجله آموزشی و کارشناسانه روشن است که از ابتدای انقلاب تا چه حد اندیشمندان این حوزه از تعلیم و تربیت، برای پرورش نگاه‌ها و ایجاد نگرش مثبت درباره مهدهای کودک و مراکز پیش‌دبستانی تلاش کرده و

کوشش‌های همه‌جانبه داشته‌اند و حیف و صدحیف که خطای چند تازه‌کار بی‌دغدغه و مادی‌نگر در حوزه آموزشی کودکان قطعاً ضربه‌های کاری بر پیکره نوپای این دوره آموزشی و کارکنان دلسوز و دلسوخته‌های کار با کودکان و طرفداران حقوق خانواده‌های آن‌ها وارد می‌آورد.

مقوله قابل بحث دیگر این است که همه کسانی که با کودکان کار می‌کنند، چه به‌عنوان پدر و مادر، چه مربی و مراقب و حامی کودک، می‌دانند که آغاز کار با کودکان به‌ویژه در آموزش و یادگیری، مهم‌ترین و زیباترین بخش کار است؛ آغازی که موفقیت در آن تنها با محبت و مهربانی و عشق‌ورزی میسر است.

تجسم نگاه، حرکات و ژست‌های بدنی و رفتاری کودکانی که برای اولین بار محیط‌های دور از خانه و پدر و مادر و دیگر چهره‌های آشنا را تجربه می‌کنند، نقش‌سازنده مربیان و بزرگ‌ترها را به نحو ارزنده‌ای آشکار می‌سازد و تأثیرات بی‌نهایت پایدار، ماندنی و خاطره‌برانگیزی دارد. مهم‌تر اینکه ما دل‌پسره و نگرانی مادران و پدران را نیز در این دوره گذار کودکان از خانه به محیط‌های آموزشی و فرهنگی شاهد هستیم. جست‌وجوی والدین برای پیدا کردن محیطی در خور و مناسب و آرامش‌بخش برای کودکان و پرسش‌های آنان درباره روش‌های کار و ارتباط با کودکان و جنبه‌های مادی و معنوی در این فضاها نشان‌دهنده مسئولیت‌پذیری و اتخاذ تصمیمات ارزنده آن‌ها می‌باشد. امیدواریم خانواده‌ها در آماده‌سازی کودکان برای اوقات دور از خانه موفق باشند و مربیان و مدیران و مهدهای کودک، آمادگی‌ها و محیط‌های پیش از دبستان با ایجاد فضا و محیط دل‌انگیز و خوش‌خویی و اخلاق نیکو و ارائه روش‌های ارتباطی و آموزشی روان‌شناسانه و کارآموخته در این امر مهم، تجربه خوشایند و شادابی برای خود، کودکان و خانواده‌ها فراهم آورند.

یک آغاز خوب می‌تواند ادامه لذت‌بخش و مؤثرتری را رقم بزند.

و آخرین مطلب در این پاییز زیبا باید به اطلاع برسانیم؛ از سال ۱۳۷۸ که نخستین شماره این نشریه در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفت، همواره شاهد تلاش‌ها و نگرش‌های مثبت و خیرخواهانه آقای محمد ناصری، مدیر کل دفتر انتشارات و فناوری آموزشی و همچنین مدیرمسئول نشریات رشد بوده‌ام. برای ایشان که پس از سال‌ها تلاش و کوشش و حمایت از اندیشمندان حوزه نگارش به افتخار باننشستگی نائل آمده‌اند، آرزوی سلامتی و موفقیت‌های بیشتر داریم و ورود آقای مسعود فیاضی را خوشامدم می‌گوییم و برای ایشان نیز کامیابی بسیار آرزومندیم. دکتر فرخنده مفیدی